

Sygn. akt IV KK 401/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M.B.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. k.k. 91 § 1 i in. k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 października 2020 r.

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 listopada 2019 r., sygn. akt IV Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji złożonej od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 listopada 2019 r., sygn. akt IV Ka [...] przez obrońcę skazanego M.B. jej autor zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy, jedynie w zupełnie szczególnych przypadkach dopuszczalne jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Regulacja ta bazuje na przyjęciu, że rozstrzygnięcie to korzysta z domniemania

prawidłowości (*res iudicata pro veritate habetur*). Z kolei implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia — którego przedmiot stanowi weryfikacja prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie, którym poddano kontroli wyrok sądu I-szej instancji — jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania prawomocnego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (lub innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji). W judykaturze przyjmuje się jednak, że wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów.

Po pierwsze chodzi o to, że ocena zarzutów wyartykułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia (dokonana, co wypada podkreślić, wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wydania rozstrzygnięcia o charakterze incydentalnym) pozwala już *prima facie* na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności oraz postawienia — w miarę kategoriycznej — prognozy co do możliwości uwzględnienia zarzutów kasacyjnych przez Sąd Najwyższy. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie w kasacji) dają asumpt do przyjęcia poglądu o ewidentnej, niejako „rzucającej się w oczy” wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego. Po wtóre zaś, konieczne jest wykazanie przez autora wniosku, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego.

Przy analizie potrzeby wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji posiłkowo należy posługiwać się także rezultatem oceny, czy ewentualne wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutu bądź zarzutów sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia doprowadziłoby do wydania przez najwyższą instancję sądową orzeczenia skutkującego potrzebą odstąpienia od dalszego wykonywania wobec skazanego orzeczonej w stosunku do niego kary (czy środka karnego). Nie w każdym bowiem przypadku stwierdzenia istnienia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacyjnych

nieodzowne stanie się wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia — także z uwagi (na przykład) na uwarunkowania wynikające z innych zaszczości współkształtujących aktualny status prawny skazanego w płaszczyźnie wykonywania orzeczonych wobec niego (innych) kar.

Nie przesądzając obecnie treści rozstrzygnięcia, które po merytorycznym rozpoznaniu kasacji zapadnie w niniejszej sprawie (i finalnej oceny zaprezentowanych w niej zarzutów) należało skonstatować, że zupełnie wstępna analiza zarzutów postawionych w kasacji obrońcy skazanego M.B. — dokonana przez Sąd Najwyższy jedynie w ograniczonym zakresie, bo tylko przez pryzmat wymogów wynikających z potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wyłącznie na użytek rozpoznania tego wniosku — nie upoważnia do wyrażenia poglądu, iżby którykolwiek z tych zarzutów był zasadny w stopniu oczywistym („rzucającym się w oczy”) czy formułowania stanowczej prognozy o istnieniu wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów w wyniku rozpoznania kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego M.B. Tymczasem — jak już powiedziano wyżej — to wyłącznie stwierdzenie zaistnienia tych okoliczności otwiera drogę do rozważenia potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją.

Formułując wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego rozstrzygnięcia autor kasacji podniósł wyłącznie to, że wniosek ten podyktowany jest tym, że wykonanie prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat i szczęściu miesięcy „zależy od rozpoznania niniejszej kasacji”. Nie podniesiono jednak w nadzwyczajnym środku zaskarżenia żadnych argumentów nawiązujących do istnienia znacznego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji.

Konkludując należy zatem stwierdzić, że brak było podstaw do uwzględnienia sformułowanego w nadzwyczajnym środku zaskarżenia wniosku adw. G.D. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 listopada 2019 r.